

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	SSO Anna Maria Kowalik
Protokolant –	st. sekr. sąd. Joanna Preizner

po rozpoznaniu 4 października 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o udzielenie koncesji

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 1 lutego 2016 r. Nr (...)

1. oddała odwołanie;
2. zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 1 440,00 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Anna Maria Kowalik

Sygn. akt XVII AmE 52/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 1 lutego 2016 roku nr (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej Prezes URE), na podstawie art. 35 ust. 3, w związku z art. 32 ust. 1 pkt 4, art. 33 ust. 1 pkt 2, art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r., poz. 1059 z późn. zm.) (dalej p.e.), w związku z art. 50 pkt 2 oraz art. 56 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r., poz. 584 z późn. zm.) oraz w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23, tekst jedn.), odmówił udzielenia przedsiębiorcy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. (dalej powódka), posiadającemu numer w rejestrze przedsiębiorców KRS (...), numer identyfikacji podatkowej NIP (...), koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej określonej w art 32 ust. 1 pkt 4 ustawy - Prawo energetyczne, polegającej na obrocie paliwami ciekłymi.

Od powyższej Decyzji (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. złożyła odwołanie, w którym wniosła o uchylenie zaskarżonej Decyzji oraz udzielenie Spółce koncesji na obrót paliwami ciekłymi.

W uzasadnieniu odwołania powódka podniosła, że nie zgadza się z ustaleniami dokonanymi przez Prezesa URE w przedmiocie braku możliwości finansowych powódki, albowiem wykazała stosownymi dokumentami, iż posiada wystarczające środki finansowe do prowadzenia działalności koncesjonowanej. Jednak z uwagi na fakt, iż nie udzielono jej koncesji, nie prowadzi obrotu paliwami, a przez to nie jest w stanie przedstawić wyciągów bankowych, czy historii rachunku Spółki, z których wynikałoby posiadanie odpowiednich, zdaniem Prezesa URE, środków finansowych. Podobnie w sytuacji braku koncesji, Spółka nie może pozyskać zabezpieczenia majątkowego. Ponadto w kontekście twierdzenia Prezesa URE, iż dokumenty z Urzędu Skarbowego oraz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przedłożone przez Spółkę nie świadczą o posiadaniu środków finansowych, powódka zauważyła, iż wydane jej przez US oraz ZUS zaświadczenia potwierdzają tylko, że podmiot gospodarczy nie posiada jakichkolwiek zaległości, co działa na jej korzyść a samo przedłożenie przedmiotowych zaświadczeń jest jednym z podstawowych warunków prawidłowego i skutecznego złożenia wniosku o udzielenie koncesji (...). Oprócz tego zdaniem powódki istotne jest, iż ww. zaświadczenia są wymagane w razie ubiegania się o kredyt kupiecki lub przy podpisywaniu umów handlowych.

Powódka, nie zgadzając się z treścią Decyzji argumentowała także, że prowadziła rozmowy telefoniczne z (...) S.A., tym niemniej oficjalne ustalenia, czy zawarcie jakichkolwiek umów o współpracy nastąpi wyłącznie po uzyskaniu koncesji (...).

Powódka wyraziła przy tym pogląd, iż żadne dokumenty, umowy, historie rachunku bankowego, czy inne wymagane przez URE nie gwarantują prawidłowego prowadzenia działalności gospodarczej w branży paliwowej, co potwierdzają liczne afery, w tym w 2015 r., podmiotów gospodarczych legitymujących się koncesją (...).

Powódka wywiodła, iż skoro ustawodawca nie wskazał jakie dokumenty stanowią gwarancję prawidłowego prowadzenia działalności gospodarczej i jakie środki finansowe winien posiadać wnioskodawca, aby uzyskać koncesję (...), to wszelkie kwestie niesprecyzowane w przepisach prawa powinny być rozstrzygane na korzyść wnioskodawcy będącego przedsiębiorcą, albowiem tylko specyficzny rynek branży paliwowej może zweryfikować działalność podmiotu gospodarczego.

Dodatkowo powódka podniosła, że licząc na udzielenie koncesji (...) dokonała zwiększenia aktywów kapitałowych, które zostały wniesione gotówką w wysokości 201.500,00 zł. Jako dowód wskazała akt notarialny z dnia 22.02.2016 roku, Repertorium A nr (...). Wobec tego podkreśliła, że (...) Sp. z o. o. posiada stosowne środki finansowe na prawidłowe, a przede wszystkim rzetelne prowadzenie działalności gospodarczej w sektorze paliw ciekłych.

Jednocześnie powódka zajęła stanowisko, iż jeśli przedsiębiorca nie będzie posiadał wystarczających środków finansowych do prowadzenia działalności gospodarczej w obrocie paliwami ciekłymi to poniesie własne ryzyko finansowe jak każda inna spółka/firma w jakiegokolwiek branży. W opinii powódki żaden inny podmiot gospodarczy z tego tytułu nie poniesie straty, gdyż wszelkie zakupy paliw w pierwszych latach istnienia jakiegokolwiek podmiotu są transakcjami gotówkowymi.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Powódka w toku postępowania złożyła pismo przygotowawcze datowane 7 lipca 2016 r., w którym odnosząc się do twierdzeń pozwanego podała, że kapitał założycielski Spółki w wysokości (...) zł został wniesiony w całości, następnie zwiększenie aktywów kapitałowych do kwoty (...) zł nastąpiło poprzez wpłatę gotówkową w całości, co wynika z aktu notarialnego z dnia 22.02.2016 roku. Powódka zaznaczyła również, iż w chwili obecnej posiada środki trwałe, których wykaz, według stanu na dzień 8 lipca 2016 r., załączyła do pisma.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. w momencie zawiązania w dniu 29 kwietnia 2014 r. posiadała kapitał zakładowy w wysokości 5.000 zł (akt notarialny z 29 kwietnia 2014 r. Repertorium A nr (...), k. 30- 39 akt adm.). Spółka została wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 23 października 2014 roku pod numerem (...). W KRS ujawniono natomiast, że kapitał zakładowy Spółki, według stanu na 21 lipca 2015 r., wynosi (...) zł (odpis z KRS Spółki z dnia 21 lipca 2015 r. k. 3- 5 akt adm.).

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością złożyła wniosek z dnia 14 października 2015 r. o udzielenie koncesji w zakresie „czystego obrotu paliwami ciekłymi (olej napędowy, benzyny silnikowe, olej opałowy i gaz (...))” na okres 10 lat (wniosek o udzielenie koncesji k. 1- 21 akt adm.). Do wniosku nie dołączono opisu ani założeń ekonomiczno-finansowych dla planowanej działalności. Dołączono natomiast informację, że (...) Spółka z o.o. nie rozpoczęła jeszcze prowadzenia działalności gospodarczej, ale jej podstawową działalnością ma być obrót paliwami polegający na pośrednictwie pomiędzy podmiotami będącymi importerami i producentami paliw a nabywcami produktów paliwowych. Spółka nie posiada stacji paliw ani cystern paliwowych. Termin rozpoczęcia działalności jest ściśle związany z uzyskaniem koncesji.” (k. 17 akt adm.). Dołączono również zestawienie rocznych planowanych przychodów, wskazujące, że największy udział w planowanych przychodach stanowić ma obrót benzyną i olejem napędowym, zaś planowane wielkości przychodów ogółem w latach 2016 - 2019 rozpoczynać się mają od wielkości (...)zł w roku 2016 i wzrastając corocznie osiągnąć w roku 2019 wielkość(...)zł (zestawienie k. 18 akt adm.). Do wniosku załączono opinię (...) Banku Spółdzielczego w S. Oddział w K. z dnia 19 lutego 2015 r., z której wynika, że stan rachunku Przedsiębiorcy na dzień 18 lutego 2015 r. wynosi(...) zł, a Przedsiębiorca nie korzysta z produktów kredytowych Banku (opinia k. 10 akt adm.). Przedstawiono także zaświadczenie o niezaleganiu w podatkach wydane przez Urząd Skarbowy (zaświadczenie k. 12 akt adm.) oraz oświadczenie samej Spółki o dysponowaniu środkami finansowymi zapewniającymi prawidłowe wykonywanie działalności w zakresie obrotu paliwami ciekłymi i gazowymi (oświadczenie k. 19 akt adm.).

Na ww. wniosek (...) Sp. z o.o. z dnia 14 października 2015 r. Prezes URE w dniu 26 października 2015 r. wszczął postępowanie administracyjne w sprawie udzielenia Przedsiębiorcy koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na obrocie paliwami ciekłymi (wezwanie k. 22 akt adm.).

Pismem z dnia 20 listopada 2015 r. Przedsiębiorca został wezwany do przedstawienia informacji i dokumentów niezbędnych do wydania koncesji na obrót paliwami ciekłymi, dotyczących spełnienia warunków zapewniających prawidłowe wykonywanie działalności koncesjonowanej, w tym m.in. do przedłożenia: kopii umowy spółki; dokumentów potwierdzających, że Spółka dysponuje środkami finansowymi stanowiącymi trwałe źródło finansowania planowanej działalności; ostatecznego sprawozdania finansowego; pełnego wyciągu z rachunku bankowego Spółki za cały okres od momentu jego założenia; realnej symulacji planowanych przychodów i ponoszonych kosztów w formie biznes planu, opartej o rzeczywiste i udokumentowane warunki zakupu i sprzedaży paliw; wskazanie odbiorców i dostawców paliw; zaświadczenia z banku prowadzącego podstawowy rachunek Spółki, uzyskanego nie wcześniej niż na 3 miesiące przed przedłożeniem go Prezesowi URE na temat wielkości obrotów oraz zawierającego informację o udzielonych kredytach oraz zajęciach na rachunku, ponieważ do wniosku przedłożono dokument uzyskany w miesiącu lutym 2015 r. (wezwanie k. 22- 24 akt adm.).

W odpowiedzi na powyższe, Przedsiębiorca nadesłał w piśmie z dnia 10 grudnia 2015 r. wyjaśnienia oraz załączył do niego dokumenty (pismo z załącznikami k. 26- 57 akt adm.). Przedsiębiorca nadesłał akt zawiązania spółki z dnia 29 kwietnia 2014 r., Rep. A Nr (...), w którym w § 8 wskazano, że kapitał zakładowy spółki wynosi 5.000 zł i na pokrycie objętych udziałów jedyny wspólnik wniósł gotówką równowartość tej kwoty (akt notarialny z 29 kwietnia 2014 r. Repertorium A nr (...), k. 30- 39 akt adm.). Jednakże w piśmie z dnia 10 grudnia 2015 r. Przedsiębiorca poinformował, że kapitał zakładowy spółki został zwiększony do kwoty (...)zł. Przedsiębiorca wskazał również, że przedłożył do wniosku o udzielenie koncesji zaświadczenie o wysokości środków pieniężnych zapewniających trwałe źródło finansowania planowanej działalności. Ponadto przedstawił rachunek zysków i strat za rok 2014 nie wykazujący jakichkolwiek przychodów ani kosztów działalności (rachunek zysków i strat za rok 2014 k. 42 akt adm.). Z kolei przedłożony bilans za rok 2014 zawiera jedną pozycję dotyczącą kapitału podstawowego ujętego w wysokości (...)zł

(bilans za rok 2014 k. 43 akt adm.). Nie przedłożono natomiast pełnego wyciągu z rachunku bankowego Spółki za cały okres, lecz wydruk księgowania na koncie księgowym (...) („lista księgowania zawierająca zapisy z buforów użytkowników”) za okres od 01.01.2015 r. do 30.11.2015, z którego wynika, że stan początkowy wynosił 0,00 zł, na koncie księgowym odnotowano obroty przekraczające 230 tys. zł., a stan konta księgowego na dzień 30.11.2015 r. wynosił 410.01 zł (lista księgowania k. 44 akt adm.). Dołączono także opinię (...) Banku Spółdzielczego w S. Oddział w K. z dnia 10 grudnia 2015 r., w której podano, że Spółka nie korzysta z produktów kredytowych a rachunek wolny jest od zajęć sądowych i administracyjnych. Opinia nie zawiera żadnych informacji o obrotach ani saldzie rachunku na jakikolwiek dzień (opinia k. 57 akt adm.). Natomiast przedłożony biznes plan z dnia 10 grudnia 2015 r. zawiera informacje o planowanym handlu artykułami motoryzacyjnymi (oleje przemysłowe, chemia motoryzacyjna) oraz paliwami płynnymi, przy czym założono, że „po otrzymaniu koncesji istnieje możliwość skorzystania z kredytu kupieckiego u dostawcy paliwa” oraz planowana jest sprzedaż gotówkowa i przedpłatowa paliw, a głównym źródłem finansowania inwestycji będzie gotówka Przedsiębiorcy (biznes plan k. 45- 52 akt adm.). Założony plan finansowy (k. 53 akt adm.) uwzględnia po stronie miesięcznych kosztów jedynie koszty najmu lokalu, wynagrodzenie jednego pracownika, usługi telekomunikacyjne, art. biurowe i spożywcze oraz opłaty bankowe. Z kolei przychody mają wynikać z obrotu jedną cysterną gazu płynnego 35.000 l, jedną cysterną oleju napędowego 30.000 l i jedną cysterną benzyny 30.000 l, których nabycie w zakładanych cenach netto ma kosztować w skali miesiąca łącznie 255.600 zł. Plan ten w żadnej pozycji nie uwzględnia założeń dla obrotu olejem opałowym, który wymieniono we wniosku o udzielenie koncesji.

W dniu 18 stycznia 2016 r. do Przedsiębiorcy zostało wysłane zawiadomienie o zakończeniu prowadzonego postępowania administracyjnego wraz z informacją o możliwości skorzystania z prawa do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym i złożenia ewentualnych pisemnych uwag oraz wyjaśnień (zawiadomienie k. 58 akt adm.). Powyższe zawiadomienie zostało skutecznie doręczone w dniu 21 stycznia 2016 r. (zpo k. 59 akt adm.). Przedsiębiorca złożył oświadczenie o rezygnacji z możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym i złożenia ewentualnych pisemnych uwag oraz wyjaśnień (oświadczenie k. 60 akt adm.).

1 lutego 2016 roku Prezes URE wydał zaskarżoną decyzję (k. 61- 65 akt adm.), która została doręczona Spółce 10 lutego 2016 r. (zpo k. 66 akt adm.).

22 lutego 2016 r. Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników Spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., uchwałą nr (...), postanowiło podwyższyć kapitał zakładowy Spółki z kwoty(...) zł do kwoty (...) zł, tj. o kwotę 136.500 zł. Jednocześnie uchwałą nr (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Spółki z tego samego dnia zmieniono § 8 umowy Spółki w ten sposób, iż wskazano, że kapitał zakładowy wynosi (...)zł a udziały w tym kapitale zostały pokryte gotówką (akt notarialny z 22 lutego 2016 r. Repertorium A nr (...), k. 15- 26 akt sąd., lista obecności wspólników k. 27 akt sąd.).

Powyżej opisany stan faktyczny nie był między stronami sporny i został ustalony w oparciu o wyżej przywołane dowody, zgromadzone w toku postępowania administracyjnego i sądowego. Dowody te nie były kwestionowane przez strony, a i Sąd nie znalazł podstaw, by odmówić im wiarygodności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 32 ust. 1 pkt 4 p.e. wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami wymaga uzyskania koncesji. Stawianie przedmiotowego wymogu świadczy, iż podejmowanie tego typu działalności jest ściśle reglamentowane, w związku z czym ograniczeniu ulega zasada swobody działalności gospodarczej. Otrzymanie koncesji obwarowane jest koniecznością spełnienia warunków określonych w ustawie. Regulacjami, które wyznaczają katalog warunków niezbędnych do udzielenia koncesji są: art. 33 ust. 1 p.e. (przesłanki pozytywne udzielenia koncesji), art. 33 ust. 3 p.e. (przesłanki negatywne udzielenia koncesji) i art. 35 ust. 1 p.e. (treść wniosku o udzielenie koncesji). Organ koncesyjny przed podjęciem decyzji w sprawie udzielenia koncesji może dokonać sprawdzenia faktów podanych we wniosku o udzielenie koncesji, o czym mowa w art. 50 pkt 2, obowiązującej w dacie wydania

Decyzji, ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r., poz. 584 ze zm.), a to w celu stwierdzenia, czy przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją oraz czy daje rękojmię prawidłowego wykonywania działalności objętej koncesją. W postępowaniu w przedmiocie udzielenia koncesji na obrót paliwami ciekłymi to Prezes URE jest uprawniony do weryfikacji wszystkich przesłanek warunkujących udzielenie koncesji wskazanych w art. 33 p.e., w tym w szczególności przesłanki dysponowania przez przedsiębiorcę środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności, względnie udokumentowania możliwości ich pozyskania (art. 33 ust. 1 pkt 2 p.e.). Zgodnie zaś z art. 35 ust. 3 p.e., Prezes URE odmawia udzielenia koncesji, gdy wnioskodawca nie spełnia wymaganych przepisami prawa warunków. Analogiczne konsekwencje przewidziano w art. 56 ust. 1 pkt 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Zatem ubiegający się o udzielenie koncesji przedsiębiorca musi dysponować środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie koncesjonowanej działalności gospodarczej lub co najmniej jest w stanie udokumentować możliwość ich pozyskania w przyszłości, np. z uzyskanego kredytu, pożyczki.

Zgodnie z ugruntowaną linią orzecniczą Sądu Apelacyjnego w Warszawie (np. wyroki z dnia 08 maja 2007 r. sygn. VI ACa 38/07, LEX nr 1641003 i z dnia 19 listopada 2009 r. sygn. VI ACa 527/09, LEX nr 1642904) podmiot ubiegający się o koncesję powinien wykazać dysponowanie odpowiednim kapitałem lub udokumentować możliwość jego pozyskania w przyszłości, w momencie składania wniosku. Ocena, czy ubiegający się o udzielenie koncesji dysponuje dostatecznymi środkami gwarantującymi prawidłowe wykonywanie działalności koncesjonowanej pozostawiona jest organowi administracji, ale to na przedsiębiorcy spoczywa ciężar udowodnienia okoliczności uzasadniających udzielenie mu wnioskowanej koncesji.

Udokumentowanie posiadania środków finansowych, jak i możliwości ich pozyskania nie może mieć charakteru abstrakcyjnego, a zatem nie może sprowadzać się jedynie do złożenia oświadczenia przez wnioskodawcę w tym zakresie. Musi on przedstawić dokumenty potwierdzające w sposób obiektywny, że odpowiednimi środkami dysponuje lub będzie dysponował.

Tymczasem zebrany materiał dowodowy nie potwierdza żadnej z tych okoliczności.

Jak wynika z odpisu z (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, złożonego w toku postępowania administracyjnego, w momencie rozstrzygnięcia przez Prezesa URE w przedmiocie wniosku Przedsiębiorcy o udzielenie koncesji Spółka posiadała wyłącznie kapitał zakładowy w wysokości (...)zł, nie była właścicielem żadnych środków trwałych. Z kolei wprawdzie zgodnie ze stanem jej rachunku, podanym na dzień 18 lutego 2015 r. przez (...) Bank Spółdzielczy w S. Oddział w K., dysponowała kwotą(...) zł, natomiast jej obroty za okres od 1 stycznia do 30 listopada 2015 r., zgodnie z przedłożonym przez Spółkę wydrukiem księgowania na koncie księgowym (...) („lista księgowania zawierająca zapisy z buforów użytkowników”) przekraczały 230.000 zł, tym niemniej stan tego konta księgowego na dzień 30.11.2015 r. wynosił 410,01 zł, zaś kolejna opinia (...) Banku Spółdzielczego w S. Oddział w K. z 10 grudnia 2015 r. nie zawiera danych o obrotach na rachunku Spółki ani jego saldzie, tylko wskazuje, że rachunek wolny jest od zajęć sądowych i administracyjnych a Spółka nie korzysta z produktów kredytowych.

Wynika z tego, że Spółka posiada nieduży majątek w perspektywie zakładanego przedsięwzięcia. Mimo bowiem tego, że spółka deklaruje jedynie „czysty obrót paliwami” w formie pośrednictwa handlowego, bez wykorzystania własnej infrastruktury technicznej, którego nota bene nie potwierdziła żadnymi porozumieniami z potencjalnymi kontrahentami, to nie wykazała nawet posiadania środków finansowych potrzebnych do planowanych zakupów paliw, których koszt, według ogólnego planu finansowego Spółki, miał kształtować się w skali miesiąca na poziomie 255.600 zł netto, a po powiększeniu o podatek VAT w stawce 23% na poziomie 315.000 zł. Spółka nie dysponuje zaś co miesiąc taką kwotą. Wobec tego planowana przez Przedsiębiorcę skala działalności jest nieadekwatna do posiadanych środków finansowych.

Konkluzji tej nie zmienia fakt, iż jak twierdzi Przedsiębiorca jego prosperowanie ma się opierać na udzielanym mu przez sprzedawcę paliwa kredycie kupieckim. Przede wszystkim założenie to nie zostało potwierdzone jakimikolwiek dokumentami. Ponadto należy zaznaczyć, że kredyt kupiecki jest dobrowolną formą odroczenia płatności, nie stanowi

składnika majątku spółki, tak jak kredyt bankowy, toteż wobec tego, że nie ma pewności co do odraczania płatności, które leży każdorazowo wyłącznie w gestii sprzedawcy, w przeciwieństwie do udzielonego kredytu bankowego, z którego środków jako własnych może korzystać kredytobiorca, Przedsiębiorca powinien posiadać wolne środki gwarantujące możliwość wywiązania się z transakcji kupna- sprzedaży paliwa, tym bardziej, że ma pośredniczyć w obrocie hurtowym obciążonym dużym ryzykiem finansowym. Natomiast jak wynika ze stanu faktycznego powódka odpowiednich środków nie posiada a kredyt kupiecki nie może być za takie środki uważany. Kredyt kupiecki z jakiego chciałaby korzystać powódka nie stanowi bowiem żadnego zabezpieczenia roszczeń, które mogą być kierowane wobec niej w przypadku niewłaściwego wykonywania działalności, a co więcej sam generuje dodatkowe wierzycelności.

Sąd zwrócił również uwagę, że powódka dopiero zamierza wejść na rynek obrotu paliwami ciekłymi, zatem jako niedoświadczony w tej branży podmiot, narażony na ryzyko związane z działalnością koncesjonowaną, powinna przedstawić organowi regulacyjnemu realną i wiarygodną symulację planowanych przychodów i ponoszonych kosztów w zakresie planowanej działalności związanej z obrotem paliwami ciekłymi. Symulacja ta winna uwzględniać między innymi ceny zakupu i sprzedaży paliwa, które winny być udokumentowane. W odpowiedzi, przesłanej pismem z dnia 10 grudnia 2015 r., powódka przedstawiła zbyt ogólnikową symulację, bez podania szczegółów wysokości planowanych przychodów, marży oraz zysku, który wskazano globalnie jako miesięczny zysk ze sprzedaży, bez uwzględnienia pozostałych kosztów prowadzenia działalności, a zwłaszcza bez uwzględnienia kosztów dostarczania paliwa. Takie przedstawienie danych uniemożliwiało realną ocenę adekwatności przyjętych założeń biznesowych i nie mogło zostać uznane za rzetelne i wiarygodne. Przy czym biznes plan przedstawiony przez powódkę nie przekonuje, że byłaby ona w stanie wywiązywać się ze swoich zobowiązań co do zapłaty należności za zakupione paliwo, tym bardziej, że jego aktualne środki nie wskazują, aby mogła te zobowiązania wykonywać, biorąc pod uwagę rozmiar przewidywanej działalności. Dlatego wątpliwym jest możliwość zaspokojenia przez powódkę ewentualnych roszczeń osób trzecich, mogących powstać wskutek niewłaściwego prowadzenia działalności objętej koncesją, w tym szkód na środowisku.

O braku profesjonalizmu a wręcz niepoprawności planowanych działań gospodarczych świadczy też zapewnienie powódki, iż w początkowej fazie obrót pomiędzy dostawcami a odbiorcami paliwa będzie odbywał się w formie gotówkowej. W rozdziale 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, określającym zasady podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej, ustawodawca wprowadził bowiem wymóg posługiwania się rachunkiem bankowym w zakresie wykonywanej działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 22 ust. 1 powołanej ustawy, dokonywanie lub przyjmowanie płatności związanych z wykonywaną działalnością gospodarczą następuje za pośrednictwem rachunku bankowego przedsiębiorcy w każdym przypadku, gdy:

- 1) stroną transakcji, z której wynika płatność, jest inny przedsiębiorca oraz
- 2) jednorazowa wartość transakcji, bez względu na liczbę wynikających z niej płatności, przekracza równowartość 15 000 euro przeliczonych na złote według średniego kursu walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym dokonano transakcji.

Powyższy wymóg ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa obrotu, poprzez stworzenie warunków umożliwiających większą przejrzystość finansów publicznych prowadzonych przez przedsiębiorców. Ma to zwłaszcza istotne znaczenie w prawie podatkowym, gdzie ogranicza możliwość uchylania się od płacenia podatków przez ukrywanie obrotów, oraz w prawie karnym, gdzie przeciwdziała zjawisku „prania brudnych pieniędzy” (M. Sieradzka, komentarz do art. 22 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, System Informacji Prawnej LEX). Przewidziana przez powódkę jedynie gotówkowa forma dokonywania transakcji w ramach działalności koncesjonowanej pozostaje zatem w sprzeczności z obowiązującymi przepisami prawa.

Odnosząc się zaś do przedstawionych przez powódkę zaświadczeń z Urzędu Skarbowego i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, faktycznie stwierdzić trzeba, że potwierdzają, iż powodowa Spółka nie posiada zaległości publicznoprawnych, aczkolwiek nie zmienia to faktu braku stosownych środków potrzebnych do prowadzenia działalności w deklarowanym rozmiarze.

Prawdą jest, że w chwili składania wniosku o udzielenie koncesji powódka nie musiała jeszcze dysponować odpowiednimi środkami finansowymi, aczkolwiek powinna wykazać, że takimi środkami będzie dysponowała, czego nie uczyniła. Nie podała bowiem, aby miała otrzymać jakiegokolwiek wpływy, przysporzenia, nie oczekiwała też na żadne środki z kredytu.

Tym samym, w ocenie Sądu, pozwany dokonał prawidłowej oceny pod kątem spełniania przez powódkę wymagań mających zapewnić należytą ochronę jego kontrahentom, która doprowadziła go do konkluzji, iż powódka nie spełnia przesłanki z art. 33 ust 1 pkt 2 p.e., gdyż nie dysponuje środkami finansowymi gwarantującymi prawidłowe prowadzenie działalności koncesjonowanej, wobec czego nie daje rękojmi prawidłowego wykonywania działalności koncesjonowanej. Stanowiło to więc podstawę do zastosowania art. 35 ust. 3 p.e. i odmowy udzielenia koncesji (...) Sp. z o.o., która nie wypełniła wymaganych przepisami warunków.

W toku postępowania sądowego powódka nie udowodniła natomiast okoliczności uzasadniających uchylenie Decyzji.

Tymczasem postępowanie sądowe prowadzone z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki ma charakter pierwszoinstancyjnego postępowania rozpoznawczego, które toczy się na zasadach postępowania kontradyktoryjnego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2005 r. III SZP 2/05 wraz z uzasadnieniem). Zgodnie z omawianą zasadą, to na stronach procesu ciąży obowiązek dowodzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 6 kc), a co za tym idzie - to strony są w pełni odpowiedzialne za wynik tego postępowania. Ponadto, zgodnie z przepisem art. 232 kpc strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zatem gromadzenie materiału procesowego w toku postępowania sądowego należy do stron procesu. Jest to ciężar procesowy, realizowany przez stronę w jej własnym interesie. W związku z powyższym to na powódce spoczywał w niniejszym postępowaniu sądowym ciężar udowodnienia okoliczności podważających zasadność wydania zaskarżonej Decyzji, zaofiarowane przez nią dowody powinny wskazywać, iż realnie dysponuje ona środkami, o jakich mowa w przepisach, względnie – że ma ona realną a nie hipotetyczną możliwość ich pozyskania.

W ocenie Sądu ciężarowi dowodowemu w tym zakresie powódka nie podołała, nie przedstawiła bowiem stosownych dowodów odnośnie posiadanego majątku w dacie wydania Decyzji, toteż podwyższenie kapitału zakładowego Spółki w dniu 22 lutego 2016 r., czyli po wydaniu Decyzji i jej doręczeniu, a także zgromadzenie środków trwałych przez Spółkę zgodnie ze stanem na dzień 8 lipca 2016 r., nie mogło mieć wpływu na ocenę trafności rozstrzygnięcia Prezesa Urzędu, który bada aktualnie posiadane środki finansowe przedsiębiorcy składającego wniosek o udzielenie koncesji. Nowa sytuacja majątkowa powódki może być zatem analizowana w razie złożenia kolejnego wniosku o udzielenie koncesji.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie a zaskarżona Decyzja, którą Prezes URE odmówił udzielenia Przedsiębiorcy koncesji odpowiada prawu.

W tym stanie rzeczy, Sąd na podstawie art. 479⁵³ § 1 kpc oddalił odwołanie.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na mocy art. 98 i 99 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Stronie pozwanej jako wygrywającej spór Sąd przyznał więc od powódki zwrot kosztów wynagrodzenia pełnomocnika procesowego w wysokości 1440 zł, ustalonego na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804).

SSO Anna Maria Kowalik